

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/318/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512208599
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7512208599.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a sudkýň JUDr. Moniky Gécióvej a JUDr. Zuzany Matyiovej, v spore žalobkyne Bc. L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. W. XX/A, B.- L., zast. JUDr. Kristínou Piovarčiovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanému: Obec Hýľov, 044 12 Hýľov 21, zast. JUDr. Danicou Holováčovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Čajakova 5, v spore o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 11C 84/2012-367 zo dňa 14.7.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanému proti žalobkyni plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému 100% trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že Okresný úrad Košice-okolie - právny predchodca žalovaného, uzavrel so žalobkyňou pracovnú zmluvu dňa 31.12.2001, na základe ktorej žalobkyňa bola zaradená na funkciu učiteľky s miestom výkonu práce Materská škola - Hýľov na dobu určitú do 31.2.2002. Na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 29.3.2002 a dohody zo dňa 17.6.2002 pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú a od 15.1.2010 pracovala vo funkcii riaditeľky.

3. Žalovaný listom č. 103/2012 zo dňa 30.3.2012 okamžite skončil pracovný pomer so žalobkyňou podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, ktoré bolo žalobkyni doručené na pracovisku dňa 30.3.2012. Pretože okamžité skončenie pracovného pomeru odmietla prevziať, následne jej bolo doručované aj poštou dňa 2.4.2012. Dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru v listine zo dňa 30.3.2012 je vymedzený tak, že žalobkyňa dňa 25.1.2012 počas výkonu svojho zamestnania predčasne a svojvoľne bez udania dôvodu opustila pracovisko o 14.45 hod. aj keď pracovný čas v tento deň u žalovanej skončil až 15.45 hod. a tak deti vystavila reálnej hrozbe ublíženia na zdraví až do príchodu rodičov, ktorí si deti vyzdvihujú z materskej školy v čase od 15.30 hod. do 16.00 hod. čím závažným spôsobom porušila pracovnú disciplínu (§ 81 Zákonníka práce najmä písm. a/ , b/, c/) jednak v rozpore s ustanoveniami školského poriadku materskej školy, ktorý ukladá žalovanej okrem iných povinností zabezpečiť všestrannú starostlivosť o deti počas dňa, nenechať ich ani na chvíľku samé a učiteľka plne zodpovedá za jej zverené deti do času, pokiaľ ich odovzdá ďalšej pracovníčke, rodičom resp. nimi poverenej osobe na základe splnomocnenia. Takýmto konaním žalovaná deti vystavila reálnej hrozbe ublíženia na zdraví. Z listiny okamžitého skončenia pracovného pomeru okresný súd tiež zistil,

že žalovaný bol požiadaný na žiadosť Rady školy pri materskej škole Dúhový domček v Hýľove zo dňa 9.3.2012, ktorá mu bola doručená dňa 13.3.2012 o prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny. Skutočnosť, že žalobkyňa opustila pracovisko dňa 25.1.2012 o 14.45 hod. aj napriek tomu, že pracovná doba jej končila o 15.45 hod. so slovami „Odchádzam na autobus, Pavlína postráž deti“ potvrdili žalovanému zamestnanci materskej školy U. G. - školníčka a L. N. - kuchárka.

4. Po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci podľa § 68 ods. 1,2 Zákonníka práce dospel prvoinštančný súd k záveru, že nárok bol uplatnený v zákonom stanovenej lehote, nakoľko žalovaný sa dozvedel o dôvode okamžitého skončenia pracovného pomeru dňa 13.3.2012, kedy mu bola doručená žiadosť do Rady školy pri Materskej škole Dúhový domček v Hýľove o prešetrenie skutočností, týkajúcich sa závažného porušenia pracovnej disciplíny žalobkyňou dňa 25.1.2012. Žalovaný si tento dôvod overoval u ostatných pracovníkov materskej školy a v zákonom stanovenej lehote okamžite skončil pracovný pomer so žalovanou (§ 68 ods. 2 Zákonníka práce).

5. Okresný súd ďalej skúmal, či išlo o porušenie pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne, či sa dopustila zavineného porušenia pracovnej disciplíny a skúmal stupeň porušenia pracovnej disciplíny. Následne po vykonanom dokazovaní uzavrel, že žalobkyňa vážne porušila pracovnú disciplínu lebo počas trvania pracovnej doby opustila pracovisko bez súhlasu zamestnávateľa, neoznámila mu, že odchádza z pracoviska a ani dôvod predčasného odchodu mu neoznámila a zanechala deti bez pedagogického dozoru. Ako dôvod uviedla náhle zhoršený zdravotný stav a potrebnú návštevu u lekára. Je pravdou, že k žalobe pripojila výmenný lístok, v ktorom potvrdila aj lekárka MUDr. Ruth Špírková, že žalobkyňa bola v tento deň ošetrovaná. Žalovaný však tvrdil, že žalobkyňa nepredložila tento výmenný lístok za účelom ospravedlnenia svojej neprítomnosti v zamestnaní.

6. Ošetrojúca lekárka MUDr. Špírková, ktorá bola vypočutá ako „svedkyňa“ vo svojej svedeckej výpovedi tvrdila, že dňa 25.1.2012 ju ošetrila a za toto ošetrovanie si aj uplatnila náhradu v zdravotnej poisťovni Dôvera, ktorá jej priznaná nebola, lebo nebola v tom čase jej ošetrojúcou lekárkou. Súd tomuto tvrdeniu neuveril, lebo zdravotná poisťovňa oznámila súdu, že MUDr. Ruth Špírková za mesiac január 2012 nefakturovala žiadne výkony u žalobkyne. Dôveryhodnosť údajov, ktoré uviedla MUDr. Špírková bola spochybnená aj tým, že predložila kópiu hlásenia o prírastku a úbytku poistencov zo dňa 1.1.2012 za celý mesiac január 2012, čo je úplne nelogické, aby sa dopredu dávali informácie za celý mesiac. Na druhej strane správne boli podané hlásenia MUDr. Špírkovou, ktoré skutočne aj boli doručené poisťovni dňa 31.1.2012 za mesiac január 2012, kde žalobkyňa nie je uvedená. Všetky tieto skutočnosti spochybňujú údaje o vážnosti náhleho ochorenia žalobkyne a ošetrovanie MUDr. Ruth Špírkovou.

7. Skutočnosť, že žalobkyňa odišla bez oznámenia dôvodov odchodu z pracoviska, potvrdili pracovníčky vo svojich svedeckých výpovediach - U. G. a L. N. a tiež uviedli, že zanechala najmenej na pol hodinu deti v predškolskom veku bez pedagogického dozoru. Taktiež aj rodičia týchto detí prejavili svoju nespokojnosť s takýmto nezodpovedným prístupom, a preto aj Rada školy pri Materskej škole Dúhový domček v Hýľove žiadala žalovaného, aby prešetril toto závažné porušenie pracovnej disciplíny a urobil nápravu.

8. Žalobkyňa síce požiadala pracovníčku Pavlínu Ondrejkovú, aby išla k deťom, ale podľa obsahu „práv a povinností upratovačky materskej školy“ súd zistil, že môže vykonávať aj iné práce, najmä práce v kuchyni, teda nie pri starostlivosti o deti umiestnené v tejto škôlke. Nakoľko v náplni práce nemá uvedené, aby dozerala deti v čase neprítomnosti učiteľky, o čom riaditeľka, teda žalobkyňa vedela, zverila tieto deti do opateru osoby, ktorá na to nemala oprávnenie.

9. Okresný súd uzavrel, že ak by bol zdravotný stav žalobkyne vážny, tak by nebola schopná ísť autobusom za lekárkou a privolala by sa rýchla zdravotná pomoc. Okresný súd dospel k záveru, že k porušeniu pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne uvedenom v okamžitom skončení pracovného pomeru došlo, nakoľko povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnanca vyplývajúcich z pracovného pomeru (§ 47 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce) a spočíva v plnení povinností stanovených právnymi predpismi (najmä § 81, § 82 Zákonníka práce), pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo pokynmi nadriadeného vedúceho zamestnanca.

10. Rovnako dospel k záveru, že došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny najvyššej intenzity, lebo žalobkyňa zanechala deti v predškolskom veku bez dozoru, len s pracovníčkou materskej školy,

ktorá nemala na to oprávnenie, a tým privolala situáciu, že mohlo dôjsť k ublíženiu na zdraví u týchto detí. Aj keď nešlo o dlhú dobu do príchodu učiteľky, ale stačilo to na to, aby došlo k nejakému nešťastiu. Samotná žalobkyňa súdu potvrdila, že v prípade, ak by došlo u detí k nejakému ublíženiu na zdraví, ona by bola za to zodpovedná, teda bola si vedomá, že konala protiprávne, nakoľko bola vo funkcii riaditeľky škôlky. Žalobkyňa nepoživala dobrú povesť nielen na pracovisku, ale aj v obci, čo potvrdili aj vyššie uvedení svedkovia, dokonca aj matka žalobkyne, ktorú upozornil žalovaný na zlé správanie a sťažnosti na jej dcéru, potvrdila, že ak je sťažnosť na dcéru oprávnená, nech koná.

11. Pretože okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalovaného voči žalobkyni spĺňa náležitosti vyžadované v § 68 ods. 1,2 a nasl. a konanie žalobkyne z hľadiska intenzity napĺňa znaky závažného porušenia pracovnej disciplíny, dospel súd k záveru, že žalovaný oprávnene skončil pracovný pomer so žalobkyňou. Tvrdenie žalobkyne, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné aj z dôvodu, že nebolo prejednané so zástupcami zamestnancov nepovažoval za dôvodné, keďže táto povinnosť by vznikla žalovanému až zákonom č. 361/2012 ktorý nadobudol účinnosť 1.1.2013 ktoré v čase okamžitého skončenia pracovného pomeru účinné nebolo a teda neprerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov nemohlo spôsobiť neplatnosť úkonu.

12. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a priznal úspešnému žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

13. Proti rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Navrhla zmeniť rozsudok a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie i trov odvolacieho konania do výšky 100%.

14. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p., teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch odvolania namietala, že hodnotenie zdravotného stavu žalobkyne dňa 25.1.2012 nepatrí do kompetencie súdu, ani do kompetencie žalovaného alebo vypočutých svedkov. Hodnotenie zdravotného stavu patrí výlučne do kompetencie lekárov, konzíliá lekárov, znalca, resp. znalcov z odboru zdravotníctva. Nikto, okrem vyššie uvedených osôb nedisponuje odbornými znalosťami, vedomosťami a nemá na to potrebnú kvalifikáciu. Preto tvrdenia žalovaného aj svedkov sú len domnienky, ktoré nemajú žiadny relevantný základ. V spore bola ako svedkyňa vypočutá lekárka MUDr. Ruth Špirková dvakrát, ktorá po poučení o trestnoprávných následkoch krivej výpovede svedka uviedla, že dňa 25.1.2012 žalobkyňu ošetrila vo svojej ambulancii v Čani. Bola vo veľmi zlom zdravotnom stave a vzhľadom na pokročilý čas dala jej lieky z vlastných zásob. Skutočnosť, že Dôvera - zdravotná poisťovňa tento úkon neeviduje, vyplýva z faktu, že v uvedenom čase nebola kapitovaná ako pacientka u MUDr. Špirkovej ale u MUDr. Štetinovej. Preto záver súdu o tom, že výmenný lístok - poukaz, ktorý predložila súdu bol vystavený dodatočne, nemá oporu v dokazovaní, jedná sa len o špekuláciu súdu, účelový záver, nesprávne vyhodnotený dôkaz. Rovnako je nesprávne vyhodnotený dôkaz výpoveď MUDr. Ruth Špirkovej, že v uvedený deň nebola žalobkyňa u lekára s odôvodnením, že ak by bol jej zdravotný stav natoľko vážny, bola by zavolať záchranku. Odvolateľka poukázala na to, že cestovala z Hýľova autobusom len do Myslavy, kde ju čakal I. F., ktorý ju osobným motorovým vozidlom odviezol do ambulancie MUDr. Špirkovej v Čani. Stalo sa tak po predchádzajúcom telefonickom dohovore. Žalobkyňa v odvolaní zdôraznila, že nebol v spore vyprodukovaný žiadny dôkaz na to, že v uvedený deň 25.1.2012 ošetrovaná nebola a že si to jej zdravotný stav nevyžadoval, lebo nebol vážny. Je základnou povinnosťou každého lekára vyplývajúcou z prísahy lekára povinnosť ošetriť pacienta v prípade, že to potrebuje, aj keď tento pacient nie je jeho pacientom vo vzťahu k zdravotnej poisťovni. Súd prvej inštancie podľa odvolateľky ignoroval rozlíšenie pojmov byť ošetrovaný u lekára ako pacient a pacient vo vzťahu k zdravotnej poisťovni. Je všeobecne známou skutočnosťou, že v Slovenskej republike je systém prechodu pacienta od jedného lekára k druhému a jeho evidovanie v tej ktorej zdravotnej poisťovni zdĺhavý. Tento proces trvá niekedy dva až štyri mesiace.

15. Rovnako podľa odvolateľky nesprávne súd prvej inštancie vyvodil z vykonaných dôkazov záver, že deti zverila do opateru osoby, ktorá na to nemala oprávnenie. Tento záver je v rozpore so školským poriadkom pre školský rok 2011/2012 Materskej školy Dúhový domček Hýľov v spojení s vnútorným prevádzkovým režimom školy za školský rok 2011/2012, v ktorom bode 4/ vnútorná organizácia materskej školy bod 4.3 preberanie detí je uvedené „Dieťa od rodičov osobne preberá učiteľka, ktorá zaň

zodpovedá od jeho prevzatia až do odovzdania rodičovi (inej splnomocnenej osobe) alebo pedagógovi, ktorý ho v práci srieda, alebo inej dospeléj osobe". Žalobkyňa odovzdala deti školníčke U.M. G. - dospeléj osobe. Zároveň poukázala na skutočnosť, že zabezpečila zastupovanie druhou učiteľkou, ktorá do materskej školy prišla a rovnako aj na skutočnosť, že všeobecne zastupovanie sa riešilo v rámci školy medzi učiteľkami a ostatnými zamestnancami. Zriaďovateľ - žalovaný, zastúpený starostom sa o to nikdy nezaujímal a nikdy to neriešil. Preto záver súdu o tom, že žalobkyňa porušila pracovnú disciplínu závažným spôsobom tým, že opustila pracovisko bez súhlasu zamestnávateľa, oznámenia mu tejto skutočnosti je predčasné a nesprávne, pretože nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Navyše okresný súd nehodnotil jednotlivé dôkazy samostatne a v ich vzájomnej súvislosti v zmysle § 191 ods. 1 C.s.p.. Odôvodnenie rozsudku zo dňa 14. júla 2017 je v rozpore s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 15.11.2013. Navyše pri závere o tom, že konanie žalobkyne vykazuje najvyššiu intenzitu porušenia pracovnej disciplíny sa neriadil závermi zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu sp.zn. 3Co 81/2014 zo dňa 20.2.2015, ktorý uložil súdu prvej inštancie ktoré hľadiská má skúmať, aby mohol dôjsť k záveru, či sa jedná o porušenie pracovnej disciplíny najvyššej intenzity. Bolo povinnosťou súdu prvej inštancie podľa zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu zistiť konkrétne okolnosti prípadu, ktoré ovplyvňuje osoba zamestnanca, jeho doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, spôsob a intenzita porušenia pracovných povinností ako aj situácia, ku ktorej porušeniu došlo a dôsledky porušenia pre zamestnávateľa. Žalobkyňa zdôraznila, že pracovala u žalovaného 11 rokov, svedomite a zodpovedne pristupovala k plneniu pracovných úloh, organizovala mimoškolské aktivity v prospech materskej školy, ako aj iné prospešné akcie. Za celé obdobie pracovného pomeru neboli voči nej vznesené žiadne sťažnosti, zo strany žalovaného neboli vytknuté žiadne pochybenia a nebolo dané napomenutie.

16. Pretože vnútorný režim materskej školy umožňoval a dovoľoval zveriť deti inej dospeléj osobe, nie je možné urobiť záver, že intenzita porušenia konkrétnych pracovných povinností žalobkyne je taká vysoká, že ju možno hodnotiť ako závažnú a jej následkom má byť okamžité skončenie pracovného pomeru. Pre úplnosť uviedla, že okamžité skončenie pracovného pomeru nebolo doručené žalobkyňi poštou, ale osobne na Obecnom úrade v Hýľove dňa 2.4.2012, teda odôvodnenie rozsudku v tejto časti (bod 9 rozsudku) je nepresné. Ďalej podľa odvolateľky je nesprávne zistenie súdu, že žalobkyňa predložila súdu hlásenie o prírastku a úbytku poisťencov, lebo toto predložila MUDr. Špirková pri svojom výsluchu. Tieto hlásenia o prírastku a úbytku poisťencov sú podľa odvolateľky právne bezvýznamné, keďže sa netýkajú len žalobkyne ale aj iných pacientov. Nespochybnujú skutočnosť, že dňa 25.1.2012 v ambulancii MUDr. Špirkovej v Čani ošetrovaná bola, ani záver o tom, že zdravotný stav žalobkyne bol vážny.

17. Žalovaný vo vyjadrení sa k odvolaniu žalobkyne navrhol rozsudok potvrdiť. Uplatnil trojvy odvolacieho konania. Žalovaný považuje rozsudok súdu prvej inštancie za správny a zákonný, keďže vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, jeho odôvodnenie je presvedčivé, má oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom súd všetky dôkazy správne vyhodnotil a výsledkom jeho činnosti je spravodlivé a objektívne rozhodnutie.

18. Pokiaľ žalobkyňa v podanom odvolaní namietala, že súd nebol oprávnený hodnotiť jej zdravotný stav a jeho závažnosť dňa 25.1.2012 nakoľko toto patrí výlučne do kompetencie lekárov, konzília lekárov, znalca resp. znalcov a odboru zdravotníctva, žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie nehodnotil závažnosť zdravotného stavu žalobkyne, ale skutočnosť, či žalobkyňa bola alebo nebola dňa 25.01.2012 ošetrovaná u MUDr. Ruth Špirkovej, pričom na základe predložených dôkazov správne dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa dňa 25.01.2012 nebola ošetrovaná. Uvedené vyvodil konajúci súd zo správy zdravotnej poisťovne Dôvera podanej súdu dňa 18.05.2012, v ktorej uviedla, že žalobkyňa nebola a súčasne ani nie je vedená ako sporná v nadväznosti na poisťný vzťah, v období január 2012 neeviduje poisťovňa v jej informačnom systéme žiadnu vykázanú úhradu zdravotnej starostlivosti poisťovkyne (žalobkyne) a MUDr. Ruth Špirková v mesiacoch január až apríl 2012 nefakturovala žiadne ošetrovanie (výkony) na žalobkyňu. Ošetrovanie bolo fakturované až v mesiaci máj 2012 v dňoch 2., 4., 9., 17. a 18. mája 2012. V čase január až apríl 2012 bola žalobkyňa evidovaná v kapitačnom stave u MUDr. Mariany Šestinovej a od 01.05.2012 bola zaevidovaná do kapitačného stavu MUDr. Ruth Špirkovej. Zároveň poisťovňa Dôvera predložila súdu aj hlásenie o prírastku a úbytku v zdravotníckej starostlivosti gynekológa za mesiac január 2012, z ktorého súd zistil, že MUDr. Ruth Špirková neuviedla v týchto hláseniach žalobkyňu a tieto hlásenia boli vystavené dňa 31.01.2012 (str. 6, bod 20 rozsudku).

19. Rovnako súd prvej inštancie vo svojom rozsudku na str. 6 v bode 21 dostatočne zdôvodnil, prečo žalobkyňou predložené hlásenia o prírastkoch a úbytkoch pacientov za mesiac január 2012, ktoré boli spracované 01.01.2012, nepovažuje za hodnoverné a pravdivé. Bolo zrejmé, že tieto hlásenia boli vyhotovené účelovo, nakoľko nebolo možné dňa 01.01.2012 vyhotoviť hlásenie o prírastkoch a úbytkoch pacientov za celý mesiac január 2012 dopredu.

20. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že žalobkyňa dňa 25.01.2012 nebola ošetrovaná u MUDr. Ruth Špirkovej, aj keď MUDr. Špirková vo svojej svedeckej výpovedi tvrdila opak, a to z toho dôvodu, že zdravotná poisťovňa Dôvera niekoľkokrát potvrdila súdu, že za mesiac január 2012 MUDr. Ruth Špirková nefakturovala žiadne výkony u žalobkyne, z čoho je jednoznačné, že žalobkyňa dňa 25.01.2012 u MUDr. Ruth Špirkovej ošetrovaná nebola. V rámci vykonaného rozsiahleho dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa nebola ošetrovaná dňa 25.01.2012, a že ňou tvrdený dôvod jej svojvoľného odchodu zo zamestnania počas pracovnej bez vedomia zamestnávateľa (zlý zdravotný stav) nebol preukázaný.

21. Rovnako podľa žalovaného sa súd v konaní zaoberal otázkou závažnosti porušenia pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne, ktorá dňa 25.01.2012 svojvoľne, bez vedomia a súhlasu zamestnávateľa (žalovaného) odišla z pracoviska počas pracovnej doby. Skutočnosť, že žalobkyňa opustila dňa 25.01.2012 pracovisko počas pracovnej doby, bola v konaní preukázaná výpoveďou svedkyne L. R., ktorá žalobkyňu osobne videla, ako dňa 25.01.2012 v čase asi o 15:00 hod. odchádza z materskej školy. Rovnako túto skutočnosť potvrdili aj ďalší svedkovia - U. G. J. L.Á. N., ktoré taktiež uviedli, že dňa 25.01.2012 žalobkyňa zanechala najmenej na pol hodinu deti v predškolskom veku bez pedagogického dozoru.

22. Žalobkyňa síce požiadala pani U. G., ktorá je v materskej škole zamestnaná ako upratovačka, aby išla k deťom, avšak vykonávanie dozoru nad deťmi nebolo v kompetencii pani G., nakoľko podľa obsahu práv a povinností upratovačky materskej školy súd zistil, že môže vykonávať aj iné práce, najmä práce v kuchyni, teda nie pri starostlivosti o deti umiestnené v škôlke. Súd správne uviedol, že pani U. G. nemá v náplni práce uvedené, aby dozerala na deti v čase neprítomnosti učiteľky, o čom riaditeľka, teda žalobkyňa vedela, zverila tieto deti do opateru osoby, ktorá na to nemala oprávnenie (str. 8 bod 35 rozsudku). Všetky námietky žalobkyne, že deti nechala v starostlivosti inej dospelšej osoby, neobstoja, pretože nie je prípustné, aby deti v predškolskom veku boli dané na zodpovednosť osobe, ktorá na to nemá dostatočnú kvalifikáciu.

23. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu tiež zdôraznil, že povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnancov, vyplývajúcich z pracovného pomeru, lebo je základnou a neodlučnou súčasťou riadenia spoločenských pracovnoprávných vzťahov. Spočíva v plnení povinností, ktoré sú pre zamestnanca vymedzené právnymi predpismi, pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo príkazom či pokynom nadriadeného zamestnanca. Porušenie pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne dosiahlo taký stupeň intenzity, keď bez súhlasu zamestnávateľa opustila svoje pracovisko a nechala deti v škôlke bez odborného dozoru, čím tak deti vystavila reálnej hrozbe ublíženia na zdraví až do príchodu ich rodičov, čo je dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru.

24. Zanechanie deti bez odborného dozoru a bez súhlasu zamestnávateľa je závažným porušením pracovnej disciplíny, ktoré je nutné postihnúť okamžitým skončením pracovného pomeru v zmysle ust. § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce.

25. Súd prvej inštancie taktiež prihliadol aj na zlú povesť žalobkyne, čo potvrdili vypočutí svedkovia a tiež matka žalobkyne. Žalobkyňa bola žalovaným odvolaná z funkcie riaditeľky materskej školy v Hýľove listom zo dňa 24.2.2012 na návrh Rady školy pri Materskej škole v Hýľove zo dňa 16.2.2012 z dôvodu, že neoznámila, že nie je bezúhonná, t.j. že bola trestne stíhaná za prechovávanie a výrobu drog.

26. Žalobkyňa sa písomne vyjadrila k vyjadreniu žalovaného, v ktorom opätovne zdôraznila, že omyl v myslení súdu prvej inštancie i žalovaného spočíva v nepochopení rozdielu medzi občanom - pacientom, ktorý potrebuje lekárske ošetrovanie a medzi občanom poisťovnícom zdravotnej poisťovne, pôsobiacej na Slovensku. Je zrejmé, že nie každý občan, požadujúci lekárske ošetrovanie u určitého lekára, musí byť poisťovnícom určitej zdravotnej poisťovne v rovnakom čase, t.j. v čase potreby ošetrovania. Pritom žiadny

lekár, pôsobiaci v Slovenskej republike, nemôže odmietnuť ošetrovanie občana - pacienta, aj keď nie je poistený vôbec alebo, nie je poistencom určitej zdravotnej poisťovne.

27. Administratívny, byrokraticky postoj evidencie občana - pacienta, za občana poistenca konkrétnej zdravotnej poisťovne je zdĺhavý a nekorešponduje s potrebami ošetrovania občana - pacienta v konkrétnom čase. Takéto situácie vznikajú v živote bežne. Výsledkom je fakt, že ak občan - pacient nie je v konkrétnom čase poistený v konkrétnej zdravotnej poisťovni a lekár si uplatní za ošetrovanie - úkon náhradu u poisťovne, túto nedostane pre zaostávanie evidencie občana poistenca za potrebami občana - pacienta.

28. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že vyjadrenie Zdravotnej poisťovne Dôvera o tom, že žalobkyňu dňa 25.1.2012 JUDr. Špírková neevidovala ako občana - poistenca je pravdivá, ale pre rozhodnutie vo veci právne bezvýznamná, pretože nepreukazuje, že žalobkyňa skutočne dňa 25.1.2012 ošetrovaná u MUDr. Špírkovej bola, že jej zdravotný stav bol vážny a zlý - výpoveď MUDr. Ruth Špírkovej a ošetrovanie bolo nutné.

29. Pokiaľ ide o posúdenie otázky závažnosti porušenia pracovnej disciplíny žalobkyňa je toho názoru, že toto porušenie nedosahuje takú intenzitu, ktorá zakladá možnosť skončiť pracovný pomer okamžitým skončením. Postupovala v súlade s vtedy platným Školským poriadkom pre MŠ Dúhový domček Hýľov pre rok 2011/12 a Vnútorým prevádzkovým režimom školy pre ten istý šk. rok, v zmysle ktorého mohla odovzdať dieťa, resp. deti, aj inej dospeléj osobe. V danom prípade deti odovzdala školníčke p. U. G., na ktorú, ako riaditeľka MŠ Dúhový domček Hýľov, delegovala túto právomoc dočasne, ktoré oprávnenie vyplýva z pracovnej zmluvy a pracovnej náplne žalobkyne. Toto nijako nesúvisí s rámcovou pracovnou náplňou upratovačky.

30. Podľa žalobkyne nie je správny ani ďalší záver okresného súdu, že mala žalobkyňa zlú povesť, keďže tento záver vyfabulovali vypočutí svedkovi až po začatí konania pred súdom prvej inštancie na základe žaloby žalobkyne. Príčinou okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa žalobkyne nie sú okolnosti opísané v okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 30.3.2012 ale fakt, že bola žalobkyňa v minulosti odsúdená, aj keď toto odsúdenie bolo súdom zahladené a preto sa na žalobkyňu hľadí ako na bezúhonnú osobu.

31. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

32. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 15.2.2018 o 9.20 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 230/II.poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 8.2.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1,3 a § 378 ods. 1 CSP.

33. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení

dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

34. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

35. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením vecí je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval /z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu/.

36. Odvolací súd uzatvára, že nie je naplnený ani odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia vecí. Prvoinštančný súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval.

37. Žalobkyňa v odvolaní namieta, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebol vyprodukovaný žiadny dôkaz na to, že v deň 25.1.2012 nebola ošetrovaná u gynekologickej lekárky MUDr. Špirkovej, že si jej zdravotný stav to nevyžadoval a nebol vážny. Opak je podľa žalobkyne pravdou, keďže lekárka MUDr. Špirková o tom jednoznačne vypovedala, jej výpoveď nebola ničím vyvrátená ani sponchybná a súd prvej inštancie ignoroval rozlíšenie byť ošetrovaný u lekára ako pacient a pacient vo vzťahu k zdravotnej poisťovni, keďže sa jedná o dva rozdielne právne vzťahy.

38. Odvolací súd k tejto odvolacej námietke poukazuje na to, že žalobkyňa výmenný lístok - poukaz s dátumom 25.1.2012 vystavený gynekologickou lekárkou MUDr. Špirkovej prvykrát predložila ako prílohu k žalobe o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru doručení Okresnému súdu Košice-okolie dňa 17.5.2012. Žalovanému ako svojmu zamestnávateľovi tento výmenný lístok nepredložila, ani pri doručovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktorá jej bola doručovaná na pracovisku dňa 30.3.2012 ani v oznámení zo dňa 2.4.2012 doručenom žalobkyňou, v ktorom len konštatovala, že skutočnosť, že bola chorá a išlo o opodstatnenú prekážku v práci môže dokladovať. Dňa 12.4.2012 žalobkyňa splnomocnila na zastupovanie advokátku JUDr. Kristínu Piovarčiovú, ktorá listom zo dňa 19.4.2012 doručeným žalovanému 23.4.2012 oznámila, že jej klientka žalobkyňa je toho názoru, že dôvod pre ktoré jej bolo dané okamžité skončenie pracovného pomeru nezakladá takýto postup a preto toto okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatná. Žalobkyňa vo svojej prvej účastníckej výpovedi (čl. 33 spisu) uviedla, že odišla zo škôlky skôr aby stihla autobus o 15.05 hod., keďže ďalší autobus mala až o 16.00hod. a jej lekárka pracovala len do 16.00 hod., už by ju nebola stihla. Na pojednávaní dňa 15.10.2012 na otázku, aký zdravotný problém mala žalobkyňa v deň 25.1.2012 uviedla, že mala problém gynekologického charakteru. Ráno mala teplotu 37 stupňov, potom sa jej zvýšila na 38 stupňov, ale to nebol problém, nie prvykrát bola v práci s teplotou, nejako by bola vydržala, ale chcela stihnúť svoju lekárku, ktorá pracovala do 17.00hod. a keď sa uistila, že pani Q. je už na ceste do škôlky, tak odišla. Týchto 45 minút vyriešila takto. Na otázku kam išla uviedla, že prišla do Myslavy, kde ju čakalo auto a nakoľko má lekárku v Čani, tak to musela riešiť tak. Na otázku ako sa volá ošetrojúca lekárka uviedla, že si nepamätá, ale je to v spise, ide o MUDr. Ruth Špirkovú. Na ďalšiu otázku, či bola na kontrole neskôr, žalobkyňa uviedla, že nie, nebola.

39. Svedkyňa MUDr. Ruth Špirková vo svojej svedeckej výpovedi čl. 119 a 122 spisu vypovedala, že žalobkyňu ošetrila na požiadanie pána F., pričom úkon ktorý vykonala 25.1.2012 nebol jej preplatený poisťovňou, pretože žalobkyňa nebola odhlásená od predchádzajúcej ošetrojúcej lekárky. Vo svojej svedeckej výpovedi okrem iného uviedla, že úkon vykonaný 25.1.2012 jej nebol preplatený zdravotnou

poisťovňou, ale aj tento úkon mala povinnosť vykázať poisťovní, čo aj učinila. Z opätovnej svedeckej výpovede MUDr. Špirkovej čl. 291-293 spisu vyplýva, že svedkyňa zotrvala na svojej svedeckej výpovedi, že dňa 25.1.2012 v poobedňajších hodinách okolo 15.30 do 16.00 prípadne 16.15 hod. ošetrila žalobkyňu. Zároveň uviedla, že ak sú pochybnosti o jej dôveryhodnosti, môže súd požiadať poisťovňu Dôvera, aby sa vyjadrila, či si uplatnila za úkon u pani F. za vyšetrenie dňa 25.1.2012 náhradu. Poisťovňa jej oznámila, že jej nemôže preplatiť, nakoľko nie je gynekologičkou pani F., lebo nie je u nej kapitovaná, ale u inej lekárky MUDr. Šetinovej. Správne súd prvej inštancie uzavrel, že nie je pravdivá výpoveď svedkyne MUDr. Špirkovej, že si uplatnila náhradu v zdravotnej poisťovni Dôvera za ošetrovanie vykonané dňa 25.1.2012, keďže zdravotná poisťovňa Dôvera opätovne oznámila okresnému súdu, že v informačnom systéme neviduje žiadne výkony u poistenca Q.. L. F., nar. XX.XX.XXXX od poskytovateľa MUDr. Ruth Špirková zo dňa 25.1.2012. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namieta nesprávne zistenie súdu prvej inštancie, že žalobkyňa predložila súdu hlásenie o prírastku a úbytku poistencov, lebo toto predložila MUDr. Špirková pri svojom výsluchu, poukazuje odvolací súd na podanie právnej zástupkyne žalobkyne a jeho prílohy čl. 329, 330 a 331 spisu označené ako návrh na doplnenie dokazovania v ktorom uvádza, že v prílohe predkladá ako listinný dôkaz hlásenie MUDr. Ruth Špirkovej o prírastku pacientov v zdravotníckej starostlivosti gynekológa v neštátnom zdravotníckom zariadení Ginerva s.r.o. Čana za zúčtovacie obdobie január 2012. Dôveryhodnosť týchto údajov, ktoré nepredložila MUDr. Špirková, ako to tvrdí v odvolaní žalobkyňa ale právna zástupkyňa žalobkyne správne posúdil okresný súd ako pochybnú, lebo nelogicky nemohla MUDr. Špirková predložiť kópiu hlásenia o prírastku a úbytku poistencov zo dňa 1.1.2012 za celý mesiac január 2012. Správne okresný súd vychádzal z listinného dôkazu predloženého zdravotnou poisťovňou Dôverou čl. 347,348 a 349 spisu, v ktorom výslovne zdravotná poisťovňa Dôvera uviedla, že v období január 2012 neviduje v informačnom systéme ZP Dôvera a.s. žiadnu vykázanú zdravotnú starostlivosť menovanej poistenkyne Q.. L. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je poistená v Zdravotnej poisťovni Dôvera a.s. od 1.3.1995. MUDr. Ruth Špirková za mesiac január 2012 až apríl 2012 nefakturovala žiadne ošetrovanie na poistenca L. F.. Ošetrovania a výkony fakturovala až v mesiaci máj 2012 v dňoch 2.,4.,9., 17. a 18. mája 2012. V čase január 2012 až apríl 2012 bola poistenkyňa evidovaná v kapitáčnom stave MUDr. Mariána Šetinová. V hlásení o prírastku poistencov Zdravotnej starostlivosti gynekológa v zúčtovacom období január 2012 ku dňu 31.1.2012 (čl. 349) spisu nie je uvedené priezvisko žalobkyne, odvolací súd zároveň konštatuje, že rozdiel hlásenia o prírastku poistencov v zdravotnej starostlivosti gynekológa MUDr. Ruth Špirkovej predloženej ako prílohy odpovede Dôvera zdravotná poisťovňa (čl. 349 spisu) a hlásenia o prírastku poistencov zo dňa 1.1.2012 predloženej právnu zástupkyňou žalobkyne (čl. 330 spisu) je len ten, že chýba tam priezvisko žalobkyne pani Vojtekovej. Teda z hlásenia poistencov predloženého poisťovňou Dôverou vyplýva, že MUDr. Ruth Špirková nahlásila prírastok 9 poistencov a v hlásení o prírastku poistencov predloženého právnu zástupkyňou žalobkyne čl. 330 spisu (kde navyše chýba aj pečiatka MUDr. Špirkovej) je 10 poistencov, teda vrátane MUDr. Špirkovej. Preto vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného, v ktorom poukazuje na omyl v myslení súdu prvej inštancie, ktorý spočíva v nepochopení rozdielu medzi občanom pacientom, ktorý potrebuje lekárske ošetrovanie a medzi občanom poistencom zdravotnej poisťovne pôsobiacej na Slovensku neobstojí. MUDr. Ruth Špirková totiž vo svojich dvoch svedeckých výpovediach netvrdila, že nenahlásila Zdravotnej poisťovni Dôvera lekárske ošetrovanie pacientky Q.. L. F., keďže nebola v tom čase ešte jej pacientkou, naopak (čl. 291 spisu) kde výslovne uviedla, „ak sú pochybnosti o mojej dôveryhodnosti, tak môže súd požiadať poisťovňu Dôvera, aby sa vyjadrila, či som si uplatnila za úkon u pani F. za vyšetrenie dňa 25.1.2012“.

40. Rovnako sú bezvýznamné námietky žalobkyne, že jej zdravotný stav 25.1.2012 mohol hodnotiť lekár, nie súd či žalovaný alebo svedkyne. Žalobkyňa pri svojej prvej účastníckej výpovedi tvrdila, že v dňoch 26. a 27.1.2012 keď čerpala dovolenku bola doma a liečila sa, avšak aj túto výpoveď žalovaný spochybnil prezenčnou listinou zo dňa 26.1.2012 z prvého zasadnutia okrskovej volebnej komisie. Z výpovede svedkyne L. Q. (čl. 43 až 45 spisu) ako aj výpovede svedkyne U. G. (čl. 293 spisu) vyplynulo, že žalobkyňa svoj zdravotný problém nazvala „zápalom očí“ nie problémom gynekologického charakteru.

41. Žalobkyňa v odvolaní poukazuje aj na vnútorný prevádzkový režim školy, vnútorný poriadok na školský rok 2011-2012 vypracovaný 8.9.2011 z ktorého v bode 4/ vnútorná organizácia Materskej školy bod 4.3 preberanie detí je možné zistiť, že dieťa môže byť odovzdané inej dospelšej osobe, teda aj napr. školníčke vo výnimočných prípadoch. Ani táto odvolacia námietka nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nebola preukázaná, keďže žalobkyňa síce požiadala pani U. G., ktorá je v materskej škole zamestnaná ako upratovačka aby išla k deťom, avšak vykonávanie dozoru nad deťmi nebolo v kompetencii pani G., keďže podľa obsahu práv a povinností upratovačky

Materskej školy táto môže vykonávať iné práce najmä práce v kuchyni a môže síce pomáhať pri obliekaní detí, ale nemá v náplni práce uvedené, aby dozerala na deti v čase neprítomnosti učiteľky, o čom žalobkyňa vedela a zverila deti do opatery osoby, ktorá na to nemala oprávnenie (ako to správne skonštatoval prvoinštančný súd v bode 35 odôvodnenia rozsudku). Preto námietky žalobkyne, že deti nechala v starostlivosti inej dospelšej osoby neobstoja, pretože nie je prípustné, aby deti v predškolskom veku boli dané na zodpovednosť osobe, ktorá na to nemá kvalifikáciu pedagóga. Napokon samotná žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že je si vedomá, že pokiaľ by bolo došlo k ublíženiu na zdraví deťom, bola by za to zodpovedná.

42. Okresný súd správne vec posúdil, ak zanechanie detí bez odborného dozoru a bez súhlasu zamestnávateľa považoval za tak závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktoré mohol žalovaný ako zamestnávateľ postihnúť okamžitým skončením pracovného pomeru v zmysle ust. § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce.

43. Rovnako neobstoja ani odvolacie námietky žalobkyne, že počas výkonu práce za celé obdobie pracovného pomeru neboli voči nej vznesené žiadne sťažnosti, keďže v spise prvoinštančného súdu sú zažurnalizované písomné sťažnosti rodičov maloletých detí adresované priamo starostovi (žalovanému). Skutočnosť, že žalovaný tieto riešil len pohovorom so žalobkyňou neznamená, že doterajší postoj k plneniu pracovných povinností žalobkyne bol bezchybný.

44. Okresný súd sa v odôvodnení rozsudku podrobne a právne precízne vysporiadal s relevantnými skutkovými okolnosťami, berúc do úvahy špecifiká prejednávanej veci a správne uzavrel, že porušenie pracovnej disciplíny žalobkyňou skutkovo vymedzené v okamžitom skončení pracovného pomeru zakladá závažné porušenie pracovnej disciplíny pre okamžité skončenie pracovného pomeru.

45. Odvolací súd preto rozsudok v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o trovách konania strán sporu.

46. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyňi. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

47. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).